

NOTSTYCKE, n. 4. Tonstycke, satt på noter. — *N-n*, pl. Se *Musikalier*.

NOTSTALLARE, m. 3. Ställning, hvarpå noterna läggas, då man spelar vissa slags musik-instrumenter.

NOTSYSTEM, notsystem, n. 3. De fem linjerna, som begagnas till notskrifning.

NOTSÄTTARE, m. 3. Inrättning, hvilken af sig sjelf sätter på noter allt, som spelas på fortepiano eller dylikt instrument.

NOTTECKEN, n. 3. 1) Se *Not*, I, 4. — 2) Liten bokstaf, siffra, asterisk i texten af en bok, som hänvisar till någon not (I, bem 1).

NOTTELN, not-téln, m. 2. Teln på en not. Jfr. *Teln*.

NOTTRYCK, n. 3. Tryckta musiknoter.

NOTTRYCKARE, m. 3. En, som trycker musiknoter.

NOTTRYCKERI, n. 3. Ställe, der musikalien tryckas.

NOTVAK, notvåk, f. 2. Isvak, som väckes vid notdragning, för notens nedförande under isen eller för att ordentligt kunna utskjuta och draga den.

NOTVARP, n. 3. 1) Hvarje särskilt gång en fisknot utföres i sjön och drages. *I första n-el fingro vi 20 pund fisk*. — 2) Ställe, der not drages.

NOTÄTARE, m. 3. (skämtv.) En, som med största färdighet spelar efter not, men utan all känsla och upfatning i föredraget.

NOTTURNO, nåttúrno, n. (ital.) 1) Tonstycke, ämnadt att utföras nattetid, satt mest för blåsinstrumenter, och utan bestämd karakter. — 2) Se *Serenad*.

NOUVEAUTÉ, nuváté, f. 3. (franskt ord af medeltidslat. *Novellitas*) Nyhet, ny sak, nymodigt tyg, nyligen utkommen bok, skrift, gravur, musik, o. s. v. — En och annan har börjat skriva *Nuvaté*. Ordet motsvaras i äldre språket af *Nymäre*.

NOVATION, -- tschón, f. 3. (lat. *Novatio*) 1) Förändring. — 2) Förnyelse (t. ex. af en skuldsedel).

NOVELL, nováll, m. 3. (fr. *Nouvelle*, af lat. *Novellus*) 1) (ursprungl.) Föredraget af en anekdot på ett bildadt hvardagspråk. — 2) (nu) Berättelse, af kortare innehåll och med mindre personal än i romanen.

NOVELLIST, -- ísst, m. 3. Författare af noveller.

NOVEMBER, novámmb'r, nom. prop. m. (lat. af *Novem*, nio) Elfte månaden i året. Vintermånad.

NOVICIAT, --- át, n. 3. o. 3. Munkars eller nunnors prøfvotid, innan de aflägga klosterlöftet.

NOVIS, -ís, c. 3. (fr. *Novice*, af lat. *Novitius*) 1) En, som undergår prøfvotid i kloster, för att blifva munk eller nunna. — 2) Nybegynnare, nyläring.

NU, adv. 1) I detta ögonblick, i denna stund. *Se, n. kommer han. N. på stunden, n. nyss*, nyss. *Det är n. tredje månaden. Rätt n.*, se *Rättnu*. — 2) I närvarande tid. *N. äro andra moder rådande än för hundra år tillbaka. N. för tiden*, i närvarande tid. *N. varande* (skrifves äfv. *Nuvarande*), i denna tid varande, t. ex.: *Efter n. varande bruk; efter n. varande mödel. N. mera* (skrifves äfv. *Numera*), för närvarande, t. ex.: *Han är n. mera kapiten*; äfv. *hädanefter*, t. ex.: *Det blir n. omöjligt för honom att kunna hålla ut längre*. — 3) Då. *N. hände, att...* När han n. skulle svara. — 4) Således. *Efter n. saken har fått denna ut-*

gång. — 5) Brukas stundom i st. f. *Än*, t. ex.: *N. en, n. en annan*. — 6) Har i lagstil samma betydelse som konj. *Om*, t. ex.: *N. äro ej bröst- arfvingar*, om ej bröstarfvingar finnas. — 7) *Hvad n.?* hvad står på? hvad är det? hvad vill det säga? (Föräldr.) *N. väl!* se *Nä väl!* — S. n. Ögonblick. *I ett n. I detta n.*

NUBB, m. 2. 1) Spik af minsta sort. — 2) (i sing., kollekt.) Större mängd deraf. *Ell parti n.*

NUBBA, v. a. 1. Fästa med nubbar. *N. fast, ihóp. N. igen, t'll*, med nubbar tillsluta.

NUCK, n. sing. oböjl. (pop.; af franska ordet *Nuque*, nacke) *Gifva n.*, taga någon i nackgropen och uppregade gånger häftigt trycka ned dess hufvud framåt.

NUCKA, f. 1. (pop. o. fam., föraktl.) Liten oansenlig kvinna.

NUDLAR, m. 2. pl. (af isl. *Hnudla*, älta tillsammans i små stycken) Finaste sort makrongsgrön. Kallas på italienska *Vermicelli*.

NUDITET, f. 3. (lat. *Nuditas*) 1) Nakenhet. — 2) (mål.) Naken människofigur.

NULL, se *Noll*.

NULLITET, -- ét, f. 3. (af lat. *Nullus*, ingen) Ogiltighet; domvilla.

NUMERA, numéra, adv. Se *Nu mera* (under *Nu*).

NUMERERA (uttalas i allm. nummeréra), v. a. 1. Med numror eller siffror beteckna. — *Numererande*, n. 4. o. *Numerering*, f. 2.

NUMERI, nummeri, m. pl. (lat.) Benämning på fjerde Mose bok, emedan den innehåller en uppräknig af de tolf Israels slägter.

NUMERISK, a. 2. Som har afseende på räknetal.

NUMERO (uttalas i allm.: nummro) ell. **NUMRO**. Ablativ af lat. ordet *Numerus*, räknetal. Sättes framför siffror och betyder: Till talet, siffran eller ordningen. — Skrifves vanligen förkortadt *N:ro* ell. *N:o*, t. ex.: *Huset N:o 77. Vin af N:o 1*. När flera tal betecknas, skrifves *N:is* (abl. pl. af *Numerus*).

NUMERUS, nummeruss, m. (lat.; gram.) Se *Nummer*.

NUMERÄR, nummerär, adj. 1. (af lat. *Numerus*) Grundad på tal; räkne-, t. ex.: *N-t värde*, räknevärde. — S. m. 3. 1) Antal. — 2) Penningstock.

NUMISMATIK, --- ík, f. sing. (af lat. *Numisma*, grek. *Nomisma*, mynt) Vetenskapen om gamla mynt och medaljer. Myntvetenskap.

NUMISMATIKUS, -- mätikus ell. **NUMISMATIKER**, -- mätik'r, m. pl. — *tici* ell. — *tiker*. En, som är kunnig i myntvetenskapen.

NUMISMATISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på gamla mynt och medaljer.

NUMMER, numm'r, m. sing. (lat. *Numerus*) 1) Antal, ordningstal. *För att fylla n-n*, säges om öfverflödig person eller sak, som tjanar blott att göra ett visst antal fullt. — 2) Siffra. Har för denna bem. pl. *Numror*, och i folkspråket sing. *Numra*, f. *En n. på lotteriet*. — 3) (gram.) Det, som i nomina och verber utmärker antalet. *N-n är tvåfaldig: Singular och Plural*. — 4) (ret.) Välljud i vers eller prosa.

NUMMERKARL, numm'rkár, m. 2. Karl, som under viss nummer tjenstgör vid en trupp af krigsfolk.

NUMMERLOTTERI, num --- ri', n. 3. Offentlig spelinrättning, bestående i lotteri (se d. o.) med vissa numror, på hvilka göras insatser, hvar- efter vinsterna bestämmas af de vid offentlig dragning utkommande numror. *I Sverige har sun-*